

SPOKEN AND WRITTEN DISCOURSE IN THAI : THE DIFFERENCE

Supa Chodchoey

1. INTRODUCTION

Features of spoken discourse versus written discourse have long been one of the prime interests of discourse analysts and linguists (Labov 1972, Chafe 1976, Ochs 1979, Keenan and Bennett 1977). These researchers as well as others have indicated the existence of distinctions between spoken and written discourse. They generally agree that speech is less richly organized and contains less tightly packed information, i.e., spoken language typically contains little subordination. In addition, whereas interactive markers, planning " fillers " and other hesitation phenomena never occur in written language, they do very frequently in spoken language. Furthermore, spoken language tends to be filled with generalized vocabulary and repetitions of the same syntactic forms. Written language, on the other hand, usually contains well - chosen words and well - organized structures. These characteristics of spoken discourse, in contrast with written discourse, are carefully investigated and well described in many languages (for examples, see articles in Keenan and Bennett 1977).

Although there have been investigations of spoken Thai, no attempt has been made to compare the features of spoken and written discourse in Thai. The aim of this paper is to report in a preliminary fashion on an analysis of differences between them. The paper discusses three prominent characteristics of spoken Thai discourse which are not usually present in written Thai discourse. These characteristics are repetition, the use of prefabricated fillers, and particles.¹

Repetition occurs frequently in the data. However, only two types are examined : reduplication and re-

petition of content and form. [Reduplication is repetition of vocabulary items, whereas repetition of content involves paraphrasing. Repetition of form concerns the use of the same syntactic form for a string of expressions. [Generally, prefabricated fillers are defined as vocabulary items or expressions which are used in spoken discourse when the speaker feels the need to fill up discourse space. Examples of prefabricated fillers in English are **well, erm, I think, you know, if you see what I mean, of course,** and so on (Brown and Yule 1983 : 17). Prefabricated fillers under discussion in this paper are, however, phrases which signal the end of a list in spoken Thai discourse. [Particles are words which do not have literal meanings in themselves. Their meanings and functions are usually determined by the discourse context in which they occur.

2. DATA AND SUBJECTS

The data come from four one - page extracts of four lectures on printing and the design of printing given by male lecturers in March, 1988. Each lecture lasted about two hours and the whole session was transcribed. However, only one page of the first section was used as data for analysis. The extracts are included in the appendix.

Fifty third - year college students served as subjects who edited the extracts. The students were asked to edit each of the extracts by deleting, adding, or rewriting any expressions which were not suitable for written language. The edited and the unedited texts were then compared and analyzed.

3. ANALYSIS

Only the expressions which were uniformly edited are discussed in this paper. The analysis reveals three distinct characteristics which make spoken discourse different from written discourse. The three characteristics are repetition, the use of prefabricated expressions and the use of particles in spoken discourse.

3.1 Repetition

Spoken discourse tends to be more redundant than written discourse in the sense that it has more repetition. The repetition which was found in the extracts being analyzed was of two types: reduplication and repetition of content and form.

3.1.1 Reduplication

Reduplication is a morphological process which produces reduplicatives. A reduplicative is thus a combination of a word or a phrase and its duplicate, the former can occur by itself but the latter cannot. According to Luksaneeyanawin (1984), there are many types of reduplicatives in Thai, however, only five instances occur in the extracts being examined, four of which are illustrated below. The characteristics of these reduplicatives are similar to "partial reduplicatives" (Ibid: 131 - 134) suggested by Luksaneeyanawin.

The duplicate may have the initial consonant and a tone which is similar to the base word or phrase but have a different vowel or it may have all the consonants and the tone similar to the base word but have a different vowel (Ibid: 131 - 134). In addition to Luksaneeyanawin's observation, the data of the present study shows that the base component may appear before or after its duplicate.

- 1) khwaam - núk   khwaam - khít (1 : 3)²
     Nom³ think   Nom think
     (thought or idea)⁴
- 2) tam - ràp   tam - raa (1 : 14)
     book   book
     (books)
- 3) nǎŋ - sǔu   nǎŋ - hǎa (1 : 14)
     book   book
     (books)
- 4) lǎay - sìŋ   lǎay - yàaŋ (3 : 4)
     many - Clas   many - Clas
     (many things)

All of the subjects of this study decided that reduplicatives were not appropriate for written language. In general, reduplicatives rarely occur in formal writing. This statement cannot only be supported by an examination of written text in which style is intended to be formal; it is also evident in the analysis of the edited versions of the data of this study. All reduplicatives are reduced to their regular free forms, i.e., the forms before the process of reduplication. In Example 1, the word "khwaam - khít" is retained but the reduplicated part is deleted. Similarly, in Examples 2 and 3, respectively, the word "tam - raa" and "nǎŋ - sǔu" are kept whereas their duplicates are deleted.

While the duplicates of the reduplicatives in Examples 1 - 3 are easy to identify, it is not so in the case shown by Example 4. Both parts of this reduplicative can occur by themselves and it is not easy to determine which part is more appropriate in this context. Twenty subjects decided that the first part should remain while twenty other subjects decided for the other part and the rest changed the reduplicative to "lǎay - bèep," with a more specific classifier. The point is, however, that all of the subjects agreed that the reduplicated form was inappropriate.

It can be concluded here that reduplicatives are not considered suitable for writing style. Reduplicatives of this type are used in spoken discourse for two reasons. First, the rhyming and similar phonological characteristics of the two parts of reduplicatives make them sound more pleasant to hear. Second, since reduplication requires more space in discourse but less time in the cognitive process, they make it easier for encoding as well as decoding of messages.

3.1.2 Repetition of content and form

Though instances of repetition can be seen very frequently throughout the spoken data of this study, the discussion in this paper will basically be based on those in the form of paraphrase. Paraphrases occur in both spoken and written language. In both cases they are generally used to clarify a point. Shimanoff and Brunak (1977) state that to make a message clear, a communicator makes additions to his previous statements. In written language, paraphrases are usually signaled by lexical markers such as "in other words," "that is" and so on, while in spoken discourse less formal words or ex-

data of this study are neither preceded by pauses nor any lexical items which might indicate paraphrasing. Examples below are some paraphrases found in the data.

- (which will make it wide - spread, well-known everywhere, and can be kept for a long time)

the written data, these reduplicatives are reduced to just one word “mâak” and at the same time the classifier “ʔan” is deleted. The paraphrase in Example 6 is through negation: using the negative morpheme “mây” and a word of opposite meaning. This paraphrase is also taken out of the written data. All of the subjects also deleted the paraphrase in the last examples.

In an examination of the edited data, it is apparent that the use of similar syntactic form is not desirable. Example 8 below shows a case which has strings of similar syntactic form.

- (They can be texts, they can be books, they can be exercises, they can be reference books, and so on.)

In the above example, reduplicatives are also involved. In this string of expressions, each of which starts with the copula “pen”, is a list of a variety of possible printed materials. All of the subjects replaced the first two expressions, which are reduplicatives, with their regular forms, and also replaced the last expressions which end the series with the word “pen tôn.” In addition, about twenty subjects further deleted the third and fourth expressions. After the first expression, the copula at the begin-

ning of each succeeding expression was also deleted.

3.2 Prefabricated Fillers

Prefabricated fillers which occur in the data are phrases which signal the ending of a list. The main component of these phrases is the generalized word “*ʔaray*” which is accompanied by other generalized words. They are expressions employed when the speaker runs out of items to add in a list of examples. Five instances are given here.

- 10) *bət ʔaray-tòʔ-ʔaray tem-pay-mòt-ləəy* (1 : 13)
 card what so ever all of them
 (all kinds of cards)
- 11) *pen nəŋ-sǔu ʔaray-tòʔ-ʔaray thǎŋ-puaŋ* (1 : 15)
 be book what so ever all:
 (...and so on.)
- 12) *pen klòŋ ʔaray phûak nīi* (1 : 18)
 be box what Clas this
 (they can be made into boxes of some sort)
- 13) *rǔu pen ʔaray-kô-taam* (1 : 20)
 or be whatever
 (or whatever)
- 14) *ʔùt-sǎa-hà-kam tham phǒn-la-máy krapǒŋ* (2 : 11)
 industry make fruit can
ʔaray-kô-taam-tèe
 whatever
 (canned fruit industry and so on)

All of these prefabricated fillers were either taken out of the edited copies or were replaced by a more specific ending. In the first three cases, either the word “pen - tôn” was used to replace the whole expression or the word “*tàaŋ-tàaŋ*” was used after the noun “*bət*”, “*nəŋ-sǔu*”, and “*klòŋ*”, respectively. Furthermore, classifiers “*cha-nít*” or “*bèep*” were usually added to these nouns. For both Examples 13 and 14, the prefabricated fillers were replaced by the more specific ending “pen - tôn.”

The use of prefabricated fillers is one of the features which is reserved for spoken discourse. As previously discussed, all subjects who were asked to edit the spoken data used lexical items with more specific information in place of these expressions in the edited data. The speaker planning his utterances at the moment of speaking does not have time to probe for the best words or expressions and tends to use the first thing that comes to mind. How-

ever, when he has more time, as in the case when a person is writing instead of speaking, he has more choices of vocabulary and expressions to use. Despite the verbosity they add to the text, the use of prefabricated fillers or other fillers does have an advantage. Not only do fillers signal the ending of a list for the audience, they also allow both the speaker and the audience to process information comfortably.

3.3 Particles

Particles occur very often in spoken and informal discourse but they hardly ever occur in written or more formal language. This is not an overstatement. In casual interaction, informal talks and lectures or even correspondence between friends or relatives, the use of particles is extensive.¹ Researchers who have an interest in the use of particles in Thai have to rely solely on spoken data to discover their functions and distribution (see, for examples, studies

by Peyasantiwong 1981; Cooke 1979; Bhamoraput 1972; and Chodchoey 1986). Most studies provide an indirect, but very strong, indication of the difference between spoken and written language in Thai. Though only a few particles were found in the analysis of the present study, their presence in the spoken data and their absence from the written data adds to the difference between these two modes of communication in Thai discourse.

Three types of particles were found: "khráp" and "há2", "ná2" and "nîa" or "nîa". The first two particles, generally called polite particles, are used by male speakers. They usually occur at the end of utterances, though they may also occur in other places as well, for example, at the beginning of an utterance. In the data, these particles frequently accompany the particle "ná2" as illustrated in Example 6 and the two examples below.

- 15) raw phalìt nǎy-sǔu nǎy lēm ná2 khráp (3 : 6)
 we produce book one Clas Part Part
 (we want to make a book, ...)

- 16) raw thǎy-ca rām ðòk-bèep 2an nīi ná2 há2 (4 : 3)
 we then start design Clas this Part Part
 (then we start the designing)

In addition to stylistic changes, these particles are among those items which do not appear in the written data. The use of particles makes the discourse more informal and more conversational. In addition, they have other specific functions. For instance, "ná2" is usually used to maintain a bond between the speaker and his audience. In some cases, it is used to obtain acknowledgement from the audience (Peyasantiwong 1981 : 133). The polite particles, on the other hand, are not always used to make utterances sound polite, as claimed by many linguists. In examining data recently collected by graduate students at Mahidol University, the investigator of the present study has found many other functions of particles in this group. For example, they sometimes function as a turn-taking marker, as an indication of topic change and also to highlight an emphasis. Needless to say, their frequent use in spoken discourse is a challenge for linguists for further investigation.

The particle "nîa" or "nîa" usually follows a

noun phrase, a verb phrase, or a clause which contains information earlier provided or understood by the addressee or which can be referred to in the immediate context or environment. Noss (1964) was the first person who indicated this function of this particle.

Linguists usually distinguish between old and new information when they deal with information status (Halliday and Hassan 1976, Chafe 1976). Chafe (1976), for instance, claims that it is up to the speaker to treat certain information as "new" or "known" in a discourse situation. While "new" and "known" information in English can be marked through the use of articles, stress, intonation and other linguistic devices, this distinction can be made through the use of particles in Thai (Chodchoey 1986).

The analysis of the spoken data of the present study indicates that "nîa" or "nîa" is used with expressions containing "known" information. Two cases are presented below.

- 17) kòon-thīi raw ca 2òk-bèep-phim nîa (4 : 1)
 before we will design printing Part
 (before we do the printing design,)

- 18) kha-nàat 2ee-nǎy 2ee-sǎm 2ee-sǎam 2ee-sīi
 size A1 A2 A3 A4
 tēe-la 2ee nîa
 each A Part (4 : 7)
 (size A1, A2, A3, A4, each size ...)

In Example 17, "nîa" occurs with the expression containing the topic of the lecture, which was already known by the audience. In Example 18, "nîa" is used when reference to the sizes of paper has been made. As can be seen, the particle is used with the second mention of the sizes of paper.

In these cases, "nîa" was deleted from the edited version. In the last case, however, 60 percent of the subjects also deleted the preceding underlined expression, which was a repetition of sizes of paper. The deletion also includes a few lexical items after the particle, to make the sentence more formal.

It is worth noting at this point that the use of particles discussed in this paper is not obligatory. Not all speakers used them and some used them more often than others. In the first extract, polite particles and "ná2" do not occur at all and "nîa" occurs only once. Similarly, "nîa" occurs twice in the second extract in lines 18 and 21 while polite particles with "ná2" also appear twice in the same lines. In contrast with the first two extracts, the occurrence of the combination of "ná2" with polite particles is quite dense. They are found in lines 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 13 and 20. In fact, the whole lecture contains many of these particles. The fourth extract shows a similar use to that of the third extract but their distribution is more sparse.

4. CONCLUSION

This paper presents a preliminary analysis of different features of spoken discourse and written discourse in Thai. In accordance with other studies on the characteristics of spoken language, the present study has found that repetition occurs very often and in various forms. The discussion in this paper has been confined to two types of repetition: reduplication and repetition of content and form. This paper has concluded that the frequent use of reduplicatives is a feature which is uniquely Thai and is not allowed in Thai written discourse. Similarly the use of paraphrases found in the data of this study shows that paraphrases can function to benefit the speaker, in which case they are not found in the written language. Repetition of syntactic form is also not desirable in written language but this type of repetition has been found in this study as well as in other studies (Keenan and Bennett 1977).

Use of generalized forms is another feature of spoken discourse. This paper has focused on the use of what has been termed "prefabricated fillers," which are composed of the word "2aray" and other generalized words. The conclusion is that the functions of these fillers is to mark the end of a list of items. In contrast with the use of fillers in spoken discourse, more specific markers are used in the written mode of communication.

This study has confirmed generalizations about the use of particles in Thai. Particles are employed only in informal discourse. The particles under discussion in this paper are final particles which include the polite particles "khráp" and "há2," which are usually accompanied by the particle "ná2". The particle "nîa" and its function is also included in this section. As is evident from the analysis of the edited extracts, these final particles are not considered relevant for written communication.

Despite the fact that the analysis presented in this paper is only an introduction to an analysis of the distinction between spoken and written language in Thai, the results have pointed to possible and interesting areas of research in discourse analysis in Thai. Further investigation on the use of reduplicatives in the two modes of communication will prove fruitful. Most reduplicatives are not suitable in formal presentation. However, it might be possible to use some types of reduplicatives in certain situations. In other words, a formal analysis and description of how to use reduplicatives effectively in discourse and restrictions on their occurrence as well as their formal representations in formal discourse will definitely be beneficial for both Thai speakers and foreigners learning Thai.

Other forms of prefabricated fillers are also worth an investigation since they are a part of that which forms informal language. The particle "kô," for instance, is always a part of oral language and is present often at the beginning of utterances in verbal interactions, especially at turn-taking point. It is believed to function as a filler but no conclusive evidence has been provided to support this claim.

Final particles have always been a topic of interest in Thai linguistics for many years. The descriptions of particles in this group, however, still lack a functional aspect. As indicated in this paper, polite particles have other functions in discourse, in addition to adding the sense of politeness. Also there are

* and likely, though, to be learned out of context.

discourse situations when the combination of “ ná? ” and “ khráp ” or other polite forms occur in contrast, keeping the relationship between addressor and addressee constant. Classmates, for example, do not use polite particles when they converse among themselves. Once they make an oral presentation in front of the class, however, they automatically and without

exception employ polite particles in their discourse. An analysis of the occurrence of particles in this situation and other situations in which the contrast in their use can be made should provide insight into their nature and function and in turn help us to come up with better descriptions.

NOTES

1. I would like to thank Dr. John Hinds of Thammasat University for reading an earlier version of this paper and providing valuable comments and suggestions. I would also like to thank Mr. William Fennell of Mahidol University, who also read a draft of this paper and provided valuable comments. Any errors remain my own.
2. The two numbers in the parentheses, e.g., (1 : 3) refer to the number and the line of the extract, respectively.
3. Abbreviations are used in this paper for indication of the grammatical functions of some words. These abbreviations are: Nom = nominalizer, Clas = classifier and Part = particle.
4. The translations of the examples provided here do not necessarily reflect the structure of the Thai expressions. Many of them are stylistically translated to make them close to colloquial English.

REFERENCES

- Bhamoraput, A. 1972. *Final Particles in Thai*. M.A. Thesis, Brown University.
- Brown, G. and Yule, G. 1983. *Discourse Analysis*. Cambridge University Press.
- Chafe, W.L. 1976. Givenness, contrastiveness, definiteness, subject, topic and point of view. In C. Li (Ed.) *Subject and Topic*. New York : Academic Press.
- Chodchoey, S. 1986. *Strategies in Thai Oral Discourse*. Ph.D. dissertation, The Pennsylvania State University.
- Cooke, J.R. 1977. Forms and meanings of the Thai particles *si*. In *Pacific Linguistics Series C-No. 49*, Canberra: Australia.
- Halliday, M.A.K. and Hassan, R. 1976. *Cohesion in English*. London: Longman.
- Keenan, E. and Bennett, J.L. (Eds.). 1977. *Discourse Across Time and Space*. Southern California Occasional Papers in Linguistics No. 5. University of Southern California.
- Labov, W. 1972. *Sociolinguistic Patterns*. Philadelphia : University of Pennsylvania Press.
- Luksaneeyanawin, S. 1984. Semantic functions of reduplicatives in Thai. In Tuaycharoen et.al (Eds.) *Selected Papers from the International Symposium on Language and Linguistics*. Chiang Mai University.
- Noss, R.B. 1964. *Thai Reference Grammar*. Foreign Service Institute Department of State, Washington D.C.
- Ochs, E. 1979. Planned and unplanned discourse. In T. Givón (Ed.). *Syntax and Semantics Volume 12 : Discourse and Syntax*. New York : Academic Press.
- Peyasantiwong, P. 1981. *A Study of Final Particle in Conversational Thai*. Ph.D. dissertation, University of Michigan.
- Shimanoff, S., and Brunak, J. 1977. Repairs in planned and unplanned discourse. In E. Keenan and J.L. Bennett (Eds.) 1977.

Lecture 1

1. ถ้าจะพูดถึงเรื่องการพิมพ์ท่านก็คงเข้าใจกันดีทุกคนแล้วว่า การพิมพ์นั้นความจริงก็คือการจำลอง
2. ต้นฉบับนั้นออกเป็นจำนวนมาก ๆ หลาย ๆ อันให้เหมือนกันด้วยเครื่องมือกล การจำลองการพิมพ์นั้น
3. มีหน้าที่จำลองต้นฉบับ ต้นฉบับนั้นความจริงถ้าเอาจริง ๆ แล้วก็คือ ความนึกความคิดของคนนั่นเอง
4. คนเรามีความนึกความคิดก็เขียนต้นฉบับออกมาเป็นตัวหนังสือ หนังสือนั้นเป็นเครื่องหมายในการสื่อ
5. ความคิดออกไปให้คนอื่นได้รู้ได้เข้าใจ การพิมพ์นั้นก็เอาตัวหนังสือเนี่ยมาแทน เป็นเครื่องสื่อความหมาย
6. อีกอันหนึ่งก็คือภาพ ภาพนั้นก็เป็นการสร้างสรรค์เหมือนกัน ตามความคิดการสร้างสรรค์ทางศิลปะ
7. การพิมพ์ก็มีหน้าที่ถอดเอาภาพนั้นออกเป็นจำนวนมาก ๆ ให้คนอื่นได้รู้ได้เข้าใจ การที่ถอดออกมา
8. มันก็สามารถทำให้เผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง ไปได้ทั่ว เกือบไว้ได้นาน ความคิดนั้นเก็บไว้ได้
9. จากยุคหนึ่งไปยุคหนึ่งทำให้วิทยาการทั้งปวงแพร่หลายออกไป อันนี้คือคุณสมบัติของการพิมพ์ที่เรา
10. เข้ามาสวม เข้ามาทำ เมื่อการพิมพ์มีคุณสมบัติเป็นอย่างนี้แล้ว เราก็เอามาใช้ในชีวิตประจำวันของเรา
11. มากมาย เกือบจะเรียกทุกอย่างไปเลย ทางด้านสังคมเราเอาการพิมพ์เข้าไปใช้ ใช้ทำอะไรบ้าง
12. เราใช้เอามาใช้พิมพ์บัตรชื่อ บัตรเชิญ บัตร ส.ค.ส. บัตรวันเกิด บัตรบวชนาค งานศพ ก็ตั้งแต่เกิด
13. จนถึงตาย แล้วบัตรเชิญงานศพ บัตรอะไรต่ออะไรเต็มไปหมดเลย ก็ในด้านสังคม ส่วนในการศึกษา
14. เรามาใช้เป็นแหล่งเผยแพร่วิทยาการ เป็นตำรับตำรา เป็นหนังสือหนังสือหา เป็นแบบฝึกหัด
15. เป็นหนังสืออ้างอิง เป็นหนังสืออะไรต่ออะไรทั้งปวง ในทางด้านการเผยแพร่ความนึกความคิด
16. การสื่อสารแล้วมาเป็นหนังสือพิมพ์ เป็นแมกกาซีนเป็นเครื่องใช้ไม่สอยทั้งปวง ในด้านธุรกิจการพิมพ์
17. ก็เอามาใช้ในเรื่องของใบเสร็จ แบบพิมพ์ทั้งปวงที่ใช้ และการทำงานธุรกิจนั้นดำเนินไปได้ ในโฆษณา
18. ไปสเตอร์ ไปปลิว ด้านบรรจุภัณฑ์เป็นหีบ เป็นห่อ เป็นกล่องอะไรพวกนี้ ก็ใช้การพิมพ์ทั้งสิ้น ด้านศิลปะ
19. เราก็เห็นว่าการพิมพ์เข้ามา apply ไว้ทุกจุดหมดเลยที่ต้องการให้สวยให้งาม จะเป็นกล่อง เป็น
20. เสื้อเป็นผ้า เป็นกระดาษปิดฝาผนัง หรือเป็นอะไรก็ตามใจ ที่ส่งเสริมภาพ รูปภาพที่ปิดใส่กรอบไว้
21. ตามที่ต่าง ๆ แล้วก็เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เยอะมากมาย

Lecture 2

1. คือ หัวข้อที่ผมพูดวันนี้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ คือ หัวข้อที่ผมพูดวันนี้ว่าวัสดุการพิมพ์ แล้วก็
2. ระบบการพิมพ์ ความจริงมันควรจะพูดเกี่ยวกับระบบการพิมพ์ก่อนที่จะมาพูดวัสดุการพิมพ์ เพราะฉะนั้น
3. ผมขออนุญาตว่าต่อไปนี่เราควรจะพูดกันถึงเรื่องของวัสดุที่หลัง แล้วก็พูดระบบการพิมพ์ซะก่อน ทีนี้
4. ก่อนจะไปพูดถึงระบบการพิมพ์ ผมขออนุญาตปูพื้นซักนิดว่าอุตสาหกรรมการพิมพ์ในโลกนี้นะเป็นยังไง
5. แล้วก็ในบ้านเราเป็นยังไงซัก 2 นาที คือ อุตสาหกรรมการพิมพ์ในโลกนั้นเป็นอุตสาหกรรมการพิมพ์
6. ที่ติดอันดับใหญ่ ติดอันดับหนึ่งในสิบของทุกประเทศในโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศไหนก็ตามแต่ เพราะว่า
7. อุตสาหกรรมนั้นจะต้องใช้สิ่งพิมพ์ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมอะไรก็ตามแต่ จะต้องใช้สิ่งพิมพ์ทั้งสิ้น
8. ทีนี้ผมขอผลจากการที่ทุกอุตสาหกรรมจะต้องใช้สิ่งตีพิมพ์ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมอะไรก็ตาม
9. จะต้องใช้สิ่งพิมพ์ ก็เกิดประเด็นที่ว่าอุตสาหกรรมการพิมพ์จะไม่เป็นอุตสาหกรรมนำ แต่จะเป็น
10. อุตสาหกรรมตามอยู่เสมอ นั่นคือ ตามความเจริญของอุตสาหกรรม คือเช่นว่าอุตสาหกรรมทอผ้า
11. อุตสาหกรรมทำของเล่นเด็ก อุตสาหกรรมทำผลไม้กระป๋อง อะไรก็ตามแต่เค้าเจริญเติบโตขึ้นมา
12. เค้าต้องใช้สิ่งพิมพ์มากขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อเค้าต้องใช้สิ่งพิมพ์มากขึ้น อุตสาหกรรมการพิมพ์ก็เจริญ
13. เติบโตตาม แต่เมื่อไรก็ตามแต่ที่อุตสาหกรรมอื่นเค้าฟูบ เราก็ฟูบตามไปด้วย แต่ไม่ว่าจะฟูบแค่ไหน
14. ก็ตามแต่ อุตสาหกรรมการพิมพ์จะไม่ตกต่ำ ทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นยังไงก็ตาม
15. แต่ก็ยังต้องใช้สิ่งพิมพ์อยู่ในการทำงาน เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าที่พวกเขาเข้ามาอยู่ในโครงการนี้ก็ถูกต้องแล้ว
16. นะฮะ ไม่ผิด ทีนี้เมืองไทยเราเวลานี้มีอุตสาหกรรมการพิมพ์ยังไง จากผลของการวิจัยที่ทำไว้แล้วก็ได้
17. แจกท่านทั้งหลายไปนั้นคนละหนึ่งเล่ม ก็ทำไว้เมื่อปีประมาณปลายปี 2529 ก็พบว่าโรงพิมพ์ในเมืองไทย
18. เรานั้นมีอยู่ทั้งหมดเวลานี้ก็ประมาณสองพันโรงถึงสองพันห้า ผมตีซะว่าเป็นสองพันห้าร้อยโรงนะฮะ
19. สองพันห้าร้อยโรงเนี่ย จากการสำรวจในตอนนั้นเราได้ประมาณสองพันห้าสิบเจ็ดโรง ซึ่งตัวเลขจริง ๆ
20. มันผิดเพี้ยนไปนิดหน่อยก็ประมาณสองพันถึงสองพันห้า แล้วก็มีคนที่เกี่ยวข้องอยู่ในอุตสาหกรรมการพิมพ์
21. นี่ทั้งหมดเนี่ยประมาณสองหมื่นสองพันนะฮะ ถึงสองหมื่นห้าพันทั่วประเทศ ซึ่งตัวเลขอันนี้เป็นตัวเลขที่
22. ค่อนข้างจะใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด

Lecture 3

1. การที่เราจะเลือกใช้ระบบการพิมพ์นั้น ผมคิดว่าอาจารย์วันชัยคงจะได้พูดในแง่ของ
2. เกี่ยวกับการพิมพ์ระบบต่าง ๆ สี่ห้าระบบ ให้ท่านทั้งหลายทราบแล้วนะครับ การที่จะเลือกใช้อะไร
3. ให้เหมาะสมนั้น ผมคิดว่าเราคงจะต้องมาดูก่อนนะครับว่า ในเรื่องของสื่อสิ่งพิมพ์นั้นมันมีหลายสิ่ง
4. หลายอย่างนะครับ ในปัจจุบันนี้ท่านคิดจะทำอะไรครับ ท่านคิดจะทำอะไรขึ้นมาซักหนึ่งอย่างนั้นมันจะ
5. ผลิตออกมาได้อย่างไรนะครับ มันมีรูปแบบแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งผมมีตัวอย่าง ซึ่งจะให้อาจารย์ดูก่อน
6. ในช่วงต้นนี้นะครับ สิ่งที่มีนเห็นง่าย ๆ นะครับ เราผลิตหนังสือหนึ่งเล่มนะครับ ก็เป็นผลิตหนังสือง่าย ๆ
7. อย่างนี้นะครับ ท่านคิดว่าจะผลิตสื่อในลักษณะแบบนี้ อันนี้ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ सम्มนาเป็นเรื่อง
8. เกี่ยวกับมะม่วงเพื่อการส่งออก อันนี้ก็เป็นข้อมูลต่าง ๆ ทางวิชาการนี้นะครับ อันนี้ก็เป็นลักษณะหนังสือ
9. การสื่ออีกแบบหนึ่ง ซึ่งเค้าจะมีรูปด้วย มีตัวอักษรต่าง ๆ ด้วยนะครับ อันนี้ก็เป็นไปทางวิชาการแล้ว
10. ก็เป็นเรื่องธรรมดาทั่ว ๆ ไป ถ้าท่านจะทำวารสารอะไรขึ้นมาซักเล่มนึงภายใน อันนี้เป็นสาส์น
11. สาส์นมิตรสัมพันธ์ ผมก็หยิบติดมือมาให้ดู อันนี้ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับข่าวคราวต่าง ๆ นะครับ บางแห่ง
12. อาจจะใช้โรเนียวก็ได้ บางแห่งอาจจะใช้อะไรก็ได้ อันนี้ก็มีรูปด้วย อะไรด้วยก็แล้วแต่สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
13. เหล่านี้เนี่ยละครับอยู่ที่จุดประสงค์ของท่าน ในช่วงเริ่มต้นแล้วท่านก็ออกแบบนะครับว่าท่านต้องการอะไร
14. นอกจากนี้ เราจะมาออกแบบในแง่ของการประชาสัมพันธ์ ในเรื่องเกี่ยวกับ Printing in
15. Thailand ท่านก็คงจะเคยเห็นมาบ้างแล้ว นี่ก็เป็นฉบับแรกที่เรำทำออกไปในต่างประเทศเพื่อให้
16. รู้ว่าในบ้านเราเนี่ยมีศักยภาพ ทั้งในแง่ของเครื่องมือเครื่องไม้เครื่องมือ ในแง่ของบุคลากร ในแง่ของทรัพยากร
17. ในแง่ของการที่จะควบคุมคุณภาพกันอย่างไรนะครับ อันนี้ก็เป็นแนวความคิดซึ่งเล่มนี้ก็ขออนุญาตเรียน
18. ให้ทราบว่า กว่าจะทำเล่มนี้ออกมาได้ใช้เวลานาน เพราะว่าเราต้องให้บริษัท creative เนี่ยเป็น
19. คน creative ให้เรานะครับโดยเราออกเป็น idea ว่าเราต้องการประชาสัมพันธ์ประเทศ
20. ของเรานะครับ เราต้องการประชาสัมพันธ์ในแง่ของอุตสาหกรรมการพิมพ์ของเราเนี่ยให้มันใหญ่โต
21. ขนาดไหน เรามี potential เนี่ยมากน้อยแค่ไหนในการที่จะทำส่งออก และทุกอย่างต้องทำให้
22. ดีทั้งหมด

Lecture 4

1. ก่อนที่เราจะออกแบบพิมพ์เนี่ย เราต้องมาดูก่อนว่าสิ่งพิมพ์นั้นจะต้องมีขีดจำกัดในตัวของมันเองยังไง
2. บ้าง อันนี้เป็นสิ่งซึ่งเราควรระวัง ถ้าเผื่อว่าภาษาออกแบบเค้าเรียกว่า เราต้องมาดูว่าขีดจำกัดของมัน
3. มียังไง ประโยชน์ใช้สอยมันเป็นยังไง แล้วเรานี้จะเริ่มออกแบบอันนี้นะฮะ สิ่งแรกที่เราเจอบ่อย ๆ
4. คือเรื่องวัสดุที่ใช้กับหมึกพิมพ์เนี่ยฮะ ต้องมีความสัมพันธ์กัน อันแรกสมมติว่า เราโรงงานเรา หรือว่า
5. งานที่เราจะออกแบบเนี่ยเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องของกระดาษ เราก็ต้องต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับปกกระดาษ
6. เนี่ย อย่างที่อาจารย์วันชัยพูดไว้ตั้งแต่แรก พวกอย่างน้อยว่าเอหนึ่งมันมีขนาดเท่าไร เอหนึ่งขนาด
7. เอหนึ่ง เอสสอง เอสสาม เอสสี่ แต่ละเอเนี่ยเค้าไว้ใช้สำหรับงานประเภทไหน เราเราต้องรู้คร่าว ๆ ไว้
8. ในลักษณะนี้ก่อน ท่านโทษเมื่อกี้อาจารย์วันชัยพูดถึงว่าเอต่าง ๆ ใช้ในงานประเภทไหนหรือเปล่าเนอะฮะ
9. ไม่ได้พูดใช่ไหมครับ อาจารย์ให้ขนาดไว้หรือเปล่าเนอะฮะว่าเนอะฮะเอเนี่ย ถ้าส่วนใหญ่เป็นพวกมันใหญ่มาก
10. เลยเอหนึ่งเนี่ย เค้าจะเอาไว้สำหรับทำเป็นวอลเปเปอร์ พวกไอ้กระดาษติดฝาผนังส่วนมากเป็นขนาด
11. เอหนึ่ง เอสสองนี่ก็เป็นพวกโปสเตอร์ แผ่นใหญ่ ๆ อะครับ เอสสาม เอสสามคือโปสเตอร์แผ่นเล็ก ถ้า
12. เผื่อว่าเราดูจากสิ่งพิมพ์ที่เมืองนอกเนี่ยเนอะฮะ ถ้าเผื่อว่าเป็นวอลเปเปอร์เนี่ยมันจะเป็นเอหนึ่งหมด
13. พอโปสเตอร์เนี่ยมันก็มีแต่เอสสองกับเอสสาม แล้วพอมมาถึงเอสสี่เนี่ย ส่วนมากมันเป็นพวกแบบพิมพ์ทั่ว ๆ ไป
14. พวกแบบพิมพ์ทั่วไป พวกหนังสือนี่จะเป็นเอสสี่ พวกแม็กกาซีนนี่จะเป็นเอสสี่ พอเอห้าเนี่ยมัน หนังสือเนี่ย
15. จะเป็นแค่เอสสี่กับเอห้า แล้วพวกรองลงมานั้นเนอะฮะอาจจะเป็นพวก พวก พวกโปสการ์ด พวกการ์ดแต่งงาน
16. พวกการ์ดเล็ก ๆ พวกใส่ลงมานั้นนะ ผมก็จำพอดีผมเอา ท่านโทษด้วย พวกพวกเอสสี่เนอะฮะจะเป็นพวก
17. แฟ้มกระดาษ กระดาษใส่แฟ้ม กระดาษหุ้มจดหมาย พวกนิตยสารต่าง ๆ เนอะฮะ พวกเอห้าจะเป็นพวก
18. สมุดบันทึก สมุดฉีก เอหกจะเป็นโปสการ์ดนะครับ เอเจ็ด เอแปด เอสสิบเนอะฮะ จะเป็นพวก
19. การ์ด สมุดบันทึก สมุดฉีก แล้วก็พวกนามบัตรต่าง ๆ แต่บ้านเรานะฮะ พอกลับมาถึงบ้านเราอีกที
20. อันนี้เป็นของมาตรฐานสากลเค้า พอมมาถึงบ้านเราเนี่ยขนาดกระดาษก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับมันเนอะฮะ